ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1975

Vyhlásené: 15.09.1975 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

96

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 9. júla 1975

o Dohovore o zákaze vývoja, výroby a hromadenia zásob bakteriologických (biologických) a toxínových zbraní a o ich zničení

Dňa 10. apríla 1972 bol v Londýne, Moskve a Washingtone podpísaný Dohovor o zákaze vývoja, výroby a hromadenia zásob bakteriologických (biologických) a toxínových zbraní a o ich ničení.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli uložené u depozitárov Dohovoru - vlády Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Spojených štátov amerických a Zväzu sovietskych socialistických republík - 30. apríla 1973.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku XIV odseku 3 dňom 26. apríla 1975 a týmto dňom taktiež nadobudol platnosť aj pre československú socialistickú republiku.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHOVOR o zákaze vývoja, výrobe a hromadenia zásob bakteriologických (biologických) a toxínových zbraní a o ich zničení

Zmluvné štáty tohto Dohovoru, rozhodnuté rokovať s cieľom dosiahnuť účinný pokrok na ceste k všeobecnému a úplnému odzbrojeniu, včítane zákazu a odstránenia všetkých typov zbraní hromadného ničenia, a presvedčené, že zákaz vývoja, výroby a hromadenia chemických a bakteriologických (biologických) zbraní a ich zničenie prostredníctvom účinných opatrení uľahčí dosiahnutie všeobecného a úplného odzbrojenia pod prísnou a účinnou medzinárodnou kontrolou, uznávajúc veľký význam Protokolu o zákaze používať vo vojne dusivé, otravné alebo podobné plyny a bakteriologické prostriedky, podpísaného v Ženeve 17. júna 1925, a vedomé si taktiež vkladu, ktorý uvedený Protokol už priniesol a naďalej už prináša na zmierňovanie hrôz vojny, potvrdzujúc svoju vernosť zásadám a cieľom tohto Protokolu a vyzývajúc všetky štáty k ich prísnemu dodržiavaniu, pripomínajúc, že Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov opätovne odsúdilo všetky akcie, ktoré sú v rozpore so zásadami a cieľmi ženevského protokolu zo 17. júna 1925, prajúc si prispieť k prehĺbeniu dôvery medzi národmi a k všeobecnému ozdraveniu medzinárodného ovzdušia, prajúc si taktiež prispieť k uskutočneniu cieľov a zásad Charty Organizácie Spojených národov, presvedčené o dôležitosti a naliehavej nevyhnutnosti vyradiť účinnými opatreniami z arzenálov štátov také nebezpečné zbrane hromadného ničenia, ako sú zbrane s využitím chemických alebo bakteriologických (biologických) agensov, uznávajúc, že dohoda o zákaze bakteriologických (biologických) a toxínových zbraní predstavuje prvý možný krok na dosiahnutie dohody o účinných opatreniach aj na zákaz vývoja, výroby a hromadenia chemických zbraní, a rozhodnuté pokračovať v rokovaniach za týmto účelom, rozhodnuté úplne vylúčiť v záujme celého ľudstva možnosť použitia bakteriologických (biologických) agensov a toxínov ako zbraní, presvedčené, že také použitie by odporovalo svedomiu ľudstva a že by sa nemalo ľutovať nijakej námahy na zníženie tohto nebezpečenstva, dohodli sa na nasledujúcom:

Článok I

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje, že nebude nikdy a za nijakých okolností vyvíjať, vyrábať, hromadiť alebo akýmkoľvek spôsobom získavať alebo prechovávať:

1. mikrobiologické alebo iné biologické agensy alebo toxíny akéhokoľvek pôvodu či spôsobu výroby, a to takých druhov a v takom množstve, ktoré nie sú určené pre preventívne, ochranné alebo iné mierové účely;
2. zbrane, zariadenia alebo nosiče určené na použitie takých agensov alebo toxínov na nepriateľské účely alebo v ozbrojenom konflikte.

Článok II

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje zničiť alebo previesť na mierové účely čo najskôr, najdlhšie však do deviatich mesiacov po nadobudnutí platnosti Dohovoru, všetky agensy, toxíny, zbrane, zariadenia a nosiče uvedené v článku I Dohovoru, ktoré vlastní alebo ktoré sú pod jeho jurisdikciou alebo kontrolou. Pri plnení ustanovení tohto článku sa zachovajú všetky nevyhnutné bezpečnostné opatrenia na ochranu obyvateľstva a životného prostredia.

Článok III

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje, že nebude nikomu odovzdávať priamo ani nepriamo nijaké agensy, toxíny, zbrane, zariadenia alebo nosiče uvedené v článku I Dohovoru a nebude nijakým spôsobom pomáhať, podnecovať a nabádať ktorýkoľvek štát, skupinu štátov alebo medzinárodné organizácie na ich výrobu alebo získavanie akýmkoľvek iným spôsobom.

Článok IV

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje prijať v súlade so svojím ústavným postupom všetky nevyhnutné opatrenia na zákaz a zamedzenie vývoja, výroby a hromadenia, získavanie alebo prechovávanie agensov, toxínov, zbraní, zariadení a nosičov uvedených v článku I Dohovoru, a to kdekoľvek na území takého štátu pod jeho jurisdikciou alebo pod jeho kontrolou.

Článok V

Zmluvné štáty tohto Dohovoru sa zaväzujú navzájom konzultovať a spolupracovať pri riešení akýchkoľvek otázok, ktoré môžu vzniknúť, pokiaľ ide o ciele tohto Dohovoru alebo v súvislosti s plnením jeho ustanovení. Konzultácie a spolupráca podľa tohto článku sa taktiež môže uskutočňovať s použitím príslušných medzinárodných procedúr v rámci Organizácie Spojených národov a v súlade s jej Chartou.

Článok VI

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát tohto Dohovoru, ktorý zistí, že akcie ktoréhokoľvek iného zmluvného štátu predstavujú porušenie záväzkov prevzatých na základe ustanovení tohto Dohovoru, môže podať sťažnosť Rade bezpečnosti Organizácie Spojených národov. Taká sťažnosť musí obsahovať všetky možné dôkazy potvrdzujúce jej opodstatnenosť, ako aj žiadosť o jej posúdenie Radou bezpečnosti.
2. Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje spolupracovať pri vykonávaní akéhokoľvek vyšetrovania, ktoré Rada bezpečnosti môže vykonať v súlade s ustanoveniami Charty Organizácie Spojených národov na základe sťažnosti, ktorú Rada dostane. Rada bezpečnosti bude informovať zmluvné štáty Dohovoru o výsledku vyšetrovania.

Článok VII

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru sa zaväzuje v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov poskytovať alebo podporovať pomoc ktorémukoľvek zmluvnému štátu Dohovoru, ktorý o to požiada, ak rada bezpečnosti rozhodne, že takýto zmluvný štát bol v dôsledku porušenia tohto Dohovoru vystavený nebezpečenstvu.

Článok VIII

Nič v tomto Dohovore sa nebude vykladať tak, aby to akýmkoľvek spôsobom obmedzovalo alebo poškodzovalo záväzky prevzaté ktorýmkoľvek štátom na základe Protokolu o zákaze používať vo vojne dusivé, otravné alebo podobné plyny a bakteriologické prostriedky, podpísaného v Ženeve 17. júna 1925.

Článok IX

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru potvrdzuje uznávaný cieľ účinného zákazu chemických zbraní a za týmto účelom sa zaväzuje pokračovať v duchu dobrej vôle v rokovaniach na dosiahnutie skorej dohody o účinných opatreniach na zákaz ich vývoja, výroby a hromadenia zásob a na ich zničenie a o zodpovedajúcich opatreniach týkajúcich sa zariadení a nosičov určených najmä na výrobu alebo použitie chemických agensov ako zbraní.

Článok X

1. Zmluvné štáty tohto Dohovoru sa zaväzujú napomáhať čo možno najširšiu výmenu zariadení, materiálov a vedeckých a technických informácií na využitie bakteriologických (biologických) agensov a toxínov na mierové účely a majú právo sa zúčastniť na takej výmene. Zmluvné štáty Dohovoru, ktoré tak budú môcť urobiť, budú spolupracovať individuálne alebo spoločne s ďalšími štátmi alebo medzinárodnými organizáciami pri rozvoji a aplikácii vedeckých objavov v oblasti bakteriológie (biológie) za účelom predchádzania výskytu chorôb alebo na iné mierové účely.
2. Tento Dohovor sa bude vykonávať tak, aby nedochádzalo k narušovaniu hospodárskeho alebo technického rozvoja zmluvných štátov Dohovoru alebo medzinárodnej spolupráce v oblasti mierovej bakteriologickej (biologickej) činnosti, včítane medzinárodnej výmeny bakteriologických (biologických) agensov a toxínov a zariadení na spracovanie, použitie alebo výrobu bakteriologických (biologických) agensov a toxínov na mierové účely v súlade s ustanoveniami tohto Dohovoru.

Článok XI

Ktorýkoľvek zmluvný štát môže navrhnúť zmeny tohto Dohovoru. Zmeny nadobudnú platnosť pre každý zmluvný štát, ktorý tieto zmeny prijme, len čo budú prijaté väčšinou zmluvných štátov Dohovoru, a po tom pre každý zostávajúci zmluvný štát dňom, keď ho prijme.

Článok XII

Po piatich rokoch od nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru alebo skôr, pokiaľ o to požiada väčšina zmluvných štátov Dohovoru predložením návrhu s týmto cieľom depozitárnym vládam, usporiada sa v Ženeve (Švajčiarsko) konferencia zmluvných štátov Dohovoru, ktorá posúdi pôsobenie tohto Dohovoru, aby sa uistila, že ciele uvedené v preambuli a ustanovenia Dohovoru, včítane ustanovení týkajúcich sa rokovaní o chemických zbraniach, sa uskutočňujú. Pri takom posúdení sa vezmú do úvahy všetky nové výsledky vedeckého a technického vývoja, ktoré majú vzťah k tomuto Dohovoru.

Článok XIII

1. Tento Dohovor bude platiť po neobmedzený čas.
2. Každý zmluvný štát tohto Dohovoru má pri výkone svojej štátnej suverenity právo Dohovor vypovedať, ak rozhodne, že mimoriadne okolnosti týkajúce sa obsahu tohto Dohovoru ohrozili jeho najvyššie záujmy. O takej výpovedi upovedomí všetky ostatné zmluvné štáty Dohovoru a Radu bezpečnosti Organizácie Spojených národov tri mesiace vopred. Také upovedomenie musí obsahovať vyhlásenie o mimoriadnych okolnostiach, o ktorých súdi, že ohrozili jeho najvyššie záujmy.

Článok XIV

1. Tento Dohovor bude otvorený na podpis všetkým štátom. Každý štát, ktorý Dohovor nepodpíše pred jeho nadobudnutím platnosti v súlade s odsekom 3 tohto článku, môže k nemu kedykoľvek pristúpiť.
2. Tento Dohovor podlieha ratifikácii štátmi, ktoré ho podpísali. Ratifikačné listiny a listiny o prístupe budú uložené u vlád Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Spojených štátov amerických a Zväzu sovietskych socialistických republík, ktoré sa týmto ustanovujú za depozitárne vlády.
3. Tento Dohovor nadobudne platnosť po tom, čo ratifikačné listiny uloží dvadsaťdva vlád, včítane vlád ustanovených depozitárnymi vládami Dohovoru.
4. Pre štáty, ktorých ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe sa uložia po nadobudnutí platnosti tohto Dohovoru, nadobudne Dohovor platnosť dňom uloženia ich ratifikačných listín alebo listín o prístupe.
5. Depozitárne vlády budú bezodkladne informovať všetky štáty, ktoré Dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili, o dátume každého podpisu, o dátume uloženia každej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, o dátume nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru a o prevzatí iných oznámení.
6. Tento Dohovor budú registrovať depozitárne vlády v súlade s článkom 102 Charty Organizácie Spojených národov.

Článok XV

Tento Dohovor, ktorého anglický, ruský, francúzsky, španielsky a čínsky text majú rovnakú platnosť, bude uložený v archívoch depozitárnych vlád. Riadne overené kópie tohto Dohovoru odovzdajú depozitárne vlády vládam štátov, ktoré Dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne splnomocnení tento Dohovor podpísali.

Dané v troch vyhotoveniach v mestách Londýne, Moskve a Washingtone desiateho apríla tisíc deväťsto sedemdesiateho druhého roku.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.